

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5
Negyedévre 2 50
Egy órára 1
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábos poszt 5 kr. Nagyobb terjedelmű többeszer
hirdetések alkú szerint jutányos áron vételnek fel.

A nagy mosakodás.

Debreczen, jul. 30.

E pár szóval lehet röviden jellemezni a magyar kormány azon eljárását, melyet a r. katolikus világ előtt szenzációs rendeletének visszaszívásában, vagy megtagadásában tanusít.

Különös dolog, hogy a kormány nézete egy tisztán felekezeti ünnepély kérdésében akként vedlik át, hogy korábban elfoglalt álláspontját nemcsak megváltoztatja, hanem még megtagadni is józnak látja.

Ha akarom vemhes, ha akarom nem vemhes; a határozott irány korán jelentkező következményeitől retiráló, két kulacsos politika ez. Tagadhatatlan nem életbe vágó kérdés, ami felett annyi tinta folyik most s ha a r. katolikusok ünnepein a korona és a kormány képviselve lesznek, ez reméljük, sem a néppárt diadalát sem a liberális irány verességét nem jelenti még; de a jelen esetben arról a tünetről teszen bizonyosságot, hogy az ellentétes áramlatok között nem képes a kormány a határozottság politikáját követni, más szóval nem ura a helyzetnek; a r. katolikus papság k i g y ó i o k o s s á g a é s g a l a m b s z e l i d s é g e a gondviselés szerű államférfiak bölcsességét megkerüli és bolondsággá teszi s jön aztán a félhivatalos és egész hivatalos czáfolás, jön a nagy mosakodás és pedig olyan pilátusi

képpel, hogy még a falusi bírónak is nyitva marad a szája a nagy csodálkozásnak miatta.

Minden szélnek az előzékenység köpenyét fordítani, ez kényelmes dolog lehet, ha sok köpönyege van az embernek; de az ilyen, politikának nagyon rossz politika, mert egyszer csak a szelék olyan sturmolási kedvre ébredhetnek, hogy elseprik a kedélyes politikust; ami ugyan még magában nem nagy baj, de az aztán kész veszedelem, hogy körülte olyan forgatagot képeznek, mely sok port, sok szemetet felkavar.

Már pedig ez épen legkevésbé kívánatos erre a mi szegény országunkra nézve. Még eddig csak megvolnánk valahogy, de ha egy olyan nagy kavargás talál jönni, erre már igazán aggódva gondolunk. Sok jelét látjuk eddig is már annak, hogy a felekezetek közötti békét veszedelem fenyegeti; mi lesz akkor, ha a kormány a r. katolikus sajtó túlzott kívánságai előtt folyton retirál?

Nézetünk szerint sehol a világon s talán legkevésbé Magyarországon helyes politikát így nem lehet csinálni; nem a mindenfelől csengő dicséretnek apró pénzét kell nyereségül beszepergetni, hanem egy határozott irányban kell kitarítani és pedig abban az irányban, mely egyház politikáról lévén szó az egyházak egyenjogúságát semmi körülmények között sem téveszti szem elől.

Hogy a kecske is jól lakják a ká-

poszta is megmaradjon, vagy hogy folytonos kompromisszumos politikát folytatson valamely kormány, ennél a közállapotok konsolidációjának nagyobb akadéja megölőbb ellensége alig lehet. Emlékünkben van a miniszterelnöknek amaz arany mondása: „Kompromisszumoknak láncolatából áll az élet“ a politikában is elősmerjük bizonyos mértékig ennek a bölcsességét életrevalóságát, de csak bizonyos mértékig, nevezetesen, hogy gyöngeséggé ne váljon az; mert amilyen átok egy nemzetet az erőszakos politika, épolyan, vagy még nagyobb átok a határozatlanság, a minden erély nélküli mézes madzagolás.

Kormány tekintély nélkül üdvösen nem vezetheti az ország ügyeit: micsoda tekintélye lehet pedig egy olyan kormánynak saját közegei előtt is, mely egy kis riasztó szóra jobb meggyőződését rosszabbal hajlandó felváltani s a visszaszívás vagy megtagadás romlott vizében mosogatja kezét.

Elveink diadala szempontjából a mi érdekünk az, hogy minden 67-es kormány rosznak bizonyuljon: ám azért nem zárkozhatunk el azon hazafias kötelesség elől, hogy amennyire a dolgok mélyébe beláthatunk, eleve fölhevítjük a figyelmet a kormány azon hibáira, melyek nagy veszedelem forrásaivá lehetnek nemzetünkre nézve.

Egyenesség, határozottság, következetesség: ezeket kívánni a kormánytól

DALOK.

A »Debreczen« eredeti tárczája.

Irtá: **Szilágyi Imre.**

MESE.

Volt egyszer egy ember, mesét mondok néktek,
Lekeben magasztos, szent érzelmek égtek,
Szeretett hűséggel, reménységgel, szentül,
— S elepedt, elsorvadt a nagy szerelemtől.

Volt egyszer egy ember, mesét mondok néktek,
Megromlott lekeben undok vágyak égtek.
»Hit, szeretet, hűség . . . mi üdv lehet abban! . . .
— S ez élt a legtovább, a legboldogabban.

KERTBEN.

Itt vagyok hát újra veletek,
Kiket olyan nagyon szeretek
Jó öreg fák; lombotok alatt
Hallgatom a kis madarakat.

Édes, édes kicsi madarak!
Ép egy éve, hogy hallottalak,
S eltanultam a dalt tőletek,
Velem együtt énekeltelek.

Most csak busan, némán hallgatom,
Ne kérdjétek, mi a bánatom,
Ti szerettek; úgy megsajnáljátok,
— Hogy tán többet nem is dalolnátok . . .

A nagyanyó.

A »Debreczen« eredeti tárczája.

Zivataros, téli este volt.

A kandalló vigan ropogó tüze halvány világításba vonta a szobában ülő alakokat. — Nagyanyó a kandallónál melengette mindig fázó kezeit, mi fiatalok körül kaporodtunk hol a székre, hol a földre. Csend volt a szobában. Hallgattuk a hózivatar zugását s mikor néha-néha megkocogtatta ablakunkat, olyan borzougva mondtuk önkénytelenül: »Mily rosz lehet most odakünn!«

Nagyanyó mesélő sjka is néma volt. A kandalló világa mikor néha néha odatűzött jóságos öreg arczára, hófehér hajára, mintha révedező szemében könnyű csillogott volna, mintha sohajtott volna is néha-néha. Nekem feltűnt ez a szokatlan hallgatagság s megszólítottam:

— Nagyanyó, mért olyan szomorú most, mert nem beszél a régi időkről, úgy szeretnénk hallani!

Megrezzent s sietve felelt az öreg:

— Igen . . . igen! Mesélek . . . Ni, még el is felejtettem, hogy itt vagytok. Arra a rosz Zsuzsikára gondoltam, hogy hol lehet az most?

— Ki az a Zsuzsika, Nagyanyó?

— Ki — hát az én leányom. Ti még azt nem tudjátok? No, beszéllek róla, bár nem érdemli a rosz teremtés.

— Tessék beszélni nagyanyó!

— Tudjátok fiaim, hiszen anyátok is beszélték már, hogy mig az én jó uram, nagy atyátok élt, nem voltunk ám mi szegények. — Volt sok tanyánk; három házuk a városban, odakint a nagy pusztán gulyánk, juhnyájunk legelt. Ezen a környéken nem volt mi nálunk jobbmodu ember. Gyermekünket tiszte ségesen neveltük, nem küsszonyoknak, de dolgoz, muokás gazdasszonyoknak, két leányunk volt. Az egyik Julcsa ártatlan jámbor teremtés, szófogadó jó gyermek, akinek a keze alatt csak ugy egett a munka.

Hajnaltól már fenn volt s késő este feküdt le. Tudja Isten, én azért nem szerettem. Nem tudom miért, tán azért, hogy sohse kellett megfenyíteni, vagy mert az apjuk nagyon szerette, még pálam is jobban. Ezért, megvalom, irigykedtem reá, kivált mikor az apjuk dicserte a főztét, az enyémet meg nem. Akarmi kis hibán értem, ráförmedtem, kíméletlenül s ilyenkor szegény — olyan gyöngeszive volt — mindig sirva fakadt. A másik leány volt huga Zsuzsi. No bezzeg ezt meg szidhattam volna akár mindennap. Szófogadatlán rosz leány volt. Még reggel is alig lehetett felverni az ágyból s a felkelés után még duzogott egy darabig, mig valami dologhoz fogott, s azt ugy ahogy megcsinálta. Szinte felháborodott, fiaim az ember vére ezen a lustaságon, de sajnáltam megütni. Olyan szép leány volt.

mindnyájunknak jogunk van még a felforgó — készségesen elismerjük — kényes ügyben is: ez az illő ez az üdvös, nem pedig a mosakadás.

Justus.

Oláh színészet Magyarországon.

Debreczen jul. 30.

Ugyanaz a nap, a mely a földből rózsát fakaszt a nyár homlokára s Hamlet szerint a »döglött kutyából kicsalja a kukacot«: nálunk azt eszközöli, hogy az orfeumbeli német színésztruppnak koszoru teremjen s Erdély földjéből kikeljen — az oláh nemzetét színházal.

Nincs az a neme, minden fekon, az inzulturnak, sérelemnek hivatalosan, kihívásnak idegenektől s még bántóbb közönynek saját magunk részéről, a mit eddig a magyar nemzeti érzés el ne szenvedett volna s ne törne el napról-napra. Az a törvényerejű mellőzése a magyar nyelvnek és szellemnek a »közös« hadseregnek, hol még uralkodói főhercegeink is rossz néven veszik tisztjeiktől az elharszenves barbár magyar szót, úgy hogy egy hazafias, magyarlelkű nyilatkozat, mint a Leonhardi ezredesé, heroizmus és csodaszamba megy. Az a mesés flegma, a mivel közoktatásunk germanizmusát ves-zük, elnézve, hogy iskolaszékek nyilatkoznak a német nyelvnek már az elemi iskolázásban szükségessége mellett s lehessenek iskolák, hol a magyar nyelvet elfelejtik tanítani. Az a rendszeres kijátszása magyar államiságuk demonstrálásának, csak a hol egy zászlónak az árbocra vonásáról, vagy cimereknek egy konzulátus kapujára tüzéséről van is szó. Az a német már, úgy beszédben, mint szokásokban, nevekben, cégéztáblákban kereskedői könyvvezetéseknél, hémzőség bürzei üzletkötésekben, orfeumok s éjmulatólemberekben, lapokban, kávéházakban korcsmákban, sőt még prédikációkban is, mely már nemcsak mint szépségrontó borbaj külsőjét torzítja el a magyar fővárosnak, de mélyebbre aknázva, társadalmunk benső tisztavérkeringését mérgezi meg.

Tetejébe még az, hogy ha törvényt mérünk is hozni, csak szerényen helyneveink megmagyarosítására: azt is tetszése szerint dobhatja vissza a szász atyafi, vagy gunyolhatják ki a Luegerek.

És most arról kell értesülnünk, a mit még nem kísértettek meg: nemzetiségi színáz felállításáról, határozott nemzetiségi tendenciával.

Oláh színészet Erdélyben, a melyet úgy is előtött a a óromanizmus, kivéve nemcsak politikai hálóját, hanem gazdasági s pénzügyi eszközökkel igyekezve megszerezni maga számára a magyar földet és pedig sajnos és féltő: eredménytelen.

Az oláhok összegyűltek nemzeti ünnepekre, intelligencia, száakra menő tömegben nemcsak erdélyi városokból, hanem Bukarestből is, — tehát még idegen állam polgárai is. Legott összeszedtek több ezer koronát a román színészet építő egyesület kezeihez s a mi több nyíltan kijelentettek, hogy az oláh nemzeti ideált nem szabad elejteniük s azt a »nemzeti életben diadalra kell juttatni.«

Ez a színészet alapító közgyűlésen, mely mint a »Magyarországi értesül, more patrio« azaz 48-ból jól ismert mőz szokás szerint, hegyek közt egy kiránduláson tartatott: Vulkán József elnököl; s ezen ütközünk meg legjobban, mert a kiváló író joggal a magyar államiság loyális hívének tartottuk, a ki az ily ultra-törékvéseket éppen nem isápolta s nem a bujtogatásnak, hanem a hazafias testvériségnek volt szószólója. — De megsem az ő személyes szereplésével foglalkozunk ezuttal.

A szemrehányás azon a talános tespedest kicsinylő mellőzést illeti, melylyel a legújabb kori kormányok és maga a törvényhozás, sőt ugyszólván az egész magyar társadalom nézte le és rontotta meg a magyar nemzeti színművészetet és a nemzetnek ezen alapuló kulturális fejlődését.

E büntös közönynek, mely lehetővé tette, hogy a fővárosi színpad egészen idegen és aianti színvonatra süljedjen, mely maga is oda fajult már, hogy a nemzeti ügy bástyája helyett annak megromlójává lett, — e büntös közönynek büntetése az, hogy a nemzetiségiek minden fajtája a harminczéves alkotmányos élet alatt nem lett se magyarra, se testvérré, hanem ellenkezőleg titkos vagy nyílt ellen-ségévé mindannak, a mi magyar és ország bontó czélból most már a művészet erővel is a nemzetiségi különválaszól dolgozik.

Politikai életünk szűk látkörének ez a legröstelnialóbb veresége. M-rt ime, a gyarló művelődöttségű nemzetiségi frakciók taníják meg rá a magyart: minő fontos tényezője a művészet minden ága a nemzet életérdekeinek.

A kínai események.

A mai táviratok több érdekes hírt hoznak. Orosz forrásból érkező táviratok az orosz kínai határon folyó háboruszkodások különböző fázisait mutatják be, igazolva, azt, hogy a helyzet ott is nagyon aggasztó.

Több helyről érkező távirat a pekingi követek életben maradásáról ad újabb hírt. Ezek szerint még e hó 24-én is éltek a követek. Másrészt azonban, a kínaiak újabb verengzéseket követtek el és most már a déli tartományokban is lemészárolják a keresztényeket.

Berlinből megjött a német császár tegnapi beszédének hivatalos szövege. E szerint a német császár egyenesen utasításul adta a csapatoknak, hogy minden előbb kerülő kínait öljenek meg.

A német császár beszéde.

Berlin, jul. 28.

A Wolff-ügynökség jelentése szerint Vilmos német császárnak a Kínába menő csapatokhoz intézett tegnapi beszéde így hangzott:

Nagy tengerentúli feladatok jutottak osztályrészül az ujonnan létrejött birodalomnak, jóval nagyobbak, mint honfitársaim közül sokan hitték. A német birodalomnak jellegénél fogva kötelessége, hogy polgárait, ha külföldön szorongatják őket, segítse. — Azokat a feladatokat, melyeket a régi német nemzetiségű római birodalom nem volt képes megoldani, megoldhatj a német birodalom.

Az eszköz, a mely ezt lehetővé teszi, hadseregünk; a mely 30 éves békés munkálkodással boldogult nagyatyám elvei szerint képeztetet ki. Magam is folytattam kiképzését ezek szerint az elvek szerint és nektek most ki kell állanotok a próbát, hogy ez a kiképzés bevált-e rajtatok. Tengerész baltársaiatok már kiállottak ezt a próbát. Megmutaták, hogy kiképzésünk alapelvei jók s én büszke vagyok egy idegen hadvezérnek arra a dicséretére, a melyet baltársaiok szereztek. Rajtatok áll, hogy ti is éppugy kitegyetek magatokért. Nagy feladat vár rajtatok. Meg kell torolnotok a nagy igazságtalanságot, a mely megtörtént. A kínaiak halomra döntötték a nemzetközi jogot. A történelemben példátlan módon csufot üttek a követek szentségével, a vendégjog kötelességeivel. Ez annál fölhábori-

Hosszu fekete a haja, erős a termete, villogó a szeme. Egy uri ember mikor meglátta azt mondta rá: »De szép kis vadvirág!« — És én büszke voltam, hogy ilyen szép leányom van. De még ha akartém, se tudtam volna megütni.

Neha kifakadtam, ő visszafelé esett, mikor megakartam ütni, kiragadta kezemből a seprüt és elhajította: »Engem bizony nem üt meg edes!« Szegény apjuk nyugodjék, be sokszor mondta: »Anyjuk, anyjuk, megbánod te még, hogy úgy szereted azt a leányt!«

— Multak az estendők, Julcsát elvette egy derek, dolgos ember. Kihazasítottuk szépen. Istenem, ha láttátok volna, hogy siratta az apja. Magához hívatta vőlegényét, s azt mondta neki: »Fiam, gondját viseld a leányomnak, ilyen asszonyt nem találsz a városban sehol, meg ne bántsd valamikor, mert nem állk jól magamert, nagyon szerettem olyan jó leányom volt!« S nem engedte, hogy elvigyék a háztul, otthon kellett lakniok. No volt is mit hallgatni Julcsának Zsuzsától. Gunyolta folyton, hogy gazdaleány letére paraszthoz ment feleségül.

Ekkor már én is védelmére keltem, mert hajh, nagyon éreztem a hiányát, Zsuzsinak nem sok hasznát vettem. Mitől fogva nagy leány lett, egész nap a tükör előtt ült s mikor dolgozni hívtam ezt felelte nekem fiaim: »Ejnye csak nem kívánhatya edes, hogy elpiszkoljam a kezemet, mikor vasárnap is megdicsérte egy ur, hogy milyen szép fehér.« Dolgoztam, fáradtam tehát magam s bizony a Julcsa keze hiánya nagyon meglátszott a

gazdaságon. Zsuzsi meg ezalatt járt sétálni, bálozni, a mit Julcsa sohasem tett.

— Istenem, be rossz gyerek volt, mért engedte nagyanyó az uczára is?

— Nini, Pista, még te is közbeszólsz? Pedig te sem vagy jobb a Deakné vásznánál, te is sok borsot törsz szegény anyad orra alá! Ki kellett azt eresztenem fiam, mert ha ellene szóltam, kutba akart ugrani, mérget akart enni. Egyszer aztán meg is volt látatja kijárogatásának. Egy este valami kipingált képű, szagos ruhájú urfelével jött haza, akit mikor leültettük, elkezdett cifra beszéddel magyarázni valamit, de én egy szót is alig értettem belőle. Az egészből az sült ki, hogy ő szereti Zsuzsit és feleségül kéri. Juji be gonoszul nézett ráok fiaim azokkal a vasvilla szemekkel! Én mindjárt mondtam az uramnak suttogva, hogy ez nem jó erkölcsű lélek, hozzá ne adjuk a leányunkat. — Alig mondta ki jó társam, hogy mit akarunk, Zsuzsi rögtön az urhoz szaladt, megölelte és azt pityeregte, hogy inkább örökre elhagy bennünket, elmegy azzal az urral, de másé nem lesz. Jó apjukom erre haragosan felelt: »Menj hat te gonosz lélek! Nem sok örömmünk volt benned, de neked se legyen senkiben örököd, ha nem hallgattál öreg szüleid tanácsára. Menj, ne jöjj felénk es többé?« És Zsuzsi nem kért bocsánatot, mint más jó lélek tette volna, hanem hetyken, köszönés nélkül ott hagyott bennünket.

Most már hát kétfőn maradtunk. Azután magam maradtam. Szegény jó apjukom meghalt ezután némsokára és kitagadta az örök-

ségből azt a rossz leányt. Hiába volt. Tőlem, szegény tanulatlan özvegytől elpereltek mindent, alig hagytak valamit. Hiszen ok urak voltak és fiaim tanuljátok meg: egyszerű embernek nem jó az urakkal ujjat húzni a törvény előtt sem! Ekkor csekély kis vagyonommal Julcsa leányomnál, tinálatok húzódtam meg. Örömmel vett magához s azóta szívesen osztja meg velem falánjának felet is.

— Hát edes anyánk volt az a jó leány, akit a nagyanyó nem szeretett?

— Az volt fiam, de most már szeretem, hiszen ki is ne szeretné az ő jó lelkét. Ugye, ti is szerettétek?

Forró csókunk volt a felelet.

De eugemet gyötört a kíváncsiság s megkérdeztem nagyanyót:

— Hat abból a Zsuzsi lányból mi lett nagyanyó?

— Abból fiaim nagyságos asszony lett. Hallottam aztán, hogy mikor az örökség kezükre ment, bőven, gazdagon éltek belőle egy ideig, azután nyomorogtak; de azért — azt mondják — meg ekkor is cifrán járt mindg. Mondják, hogy ura neki adta magát az ivásnak s ha haza ment, ütötte-verte s abból a büszke szép leányból megtört, halovány lett egy pár év múlva. Mikor ezt meghallottam fiaim, igazán mondom, megkönnyeztem. Nem tudom én, hogy volt, nem szerettem, most se szeretem, mégis megsirattam. Azután elmentek a mi városunkból s azóta nem hallottam róluk semmit. Nem tudom, hol van, él-e még?

— Nagyanyó azt mondta az előbb, hogy

több dolog, mert olyan nemzet követte el ezt a bűntettet, a mely büszké Cs. kultúrájára. Tartsatok meg a régi porosz derékséget, a bajtűrésben mutassatok meg, hogy keresztények vagytok. Hirnév és dicsőség kísérje zászlóitokat és fegyvereiteket. Adjatok példát az egész világnak a fegyelemben és férfiaságban. Ezt ugyanis jól tudjátok. Jól fe-fegyverzett, kegyetlen ellenég ellen kell harcolnotok. Ha szembekeverülök veletek, tudjátok meg, hogy kegyelem nincs, foglyok nem kellene. Ugy harcoljatok, boóy kínai ember ezer év múlva se merjen a németre sanda szemmel nézni. Legyetek férfiak! Isten áldása legyen veletek! Egy egész nemzet imái és az én jó kívánságom kíséribenneteket. Most pedig — szerencsés utat! Isten veletek! Adieu, bajtársak!

A szerb király házassága.

Debreczen, jul. 30.

Belgrádban a kedélyek forrongása csillapodni kezd, vagy legalább is nem nyilatkozik meg külső hatásban is. A király minden előkészületet megtesz esküvője megtartása és Draga Masin asszony nem sokára, mint a szerbek királynéja vonul be a konakba. A diplomáciai képviselők, kormányaik megbízásából, már a napokban a király elé járulnak, hogy kívánságaikat kifejezzék, nagyon kérdéses azonban, hogy a fejedelmek gratulálni fognak-e a menyasszonynak is, a mint azt a császár tette.

A katonaság egy része még egyre duzzog. Eddig már 37 tiszttal adta be lemondását. Közben azonban egyre folyik az udvartartásnak újjászervezése. Hivatalosan ma a következőket jelentik:

Nikolajevics alezredest udvari főmarsallá nevezte ki. Lesjanin alezredest a ki eddig e tisztelet viselte rendelkezési állományba helyezték. Nikolajevics a ki azelőtt a király hadsegéde volt, meghitt embere a királynak. Első hadsegédé Petrovics Lázár konstantinápolyi katonai t t t a s s é t nevezte ki.

A banyiczai tábor fényes ovációknak a színhelye volt tegnap. Vaszil badügyminiszter, Markodics vezérkari főnök, Lazarics tábornok, Vanics és velkovicz ezredek és Nikola-

jevics vezérkari alezredest kísérté oda a királyt.

A táborban lelkesen üdvözölték a királyt aki a csapatoknak is tudtára adta eljegyzését és azután kíséretével visszalovagolt Belgrádba ahol a kíséret a király menyasszonyának házába ment és átadta a hadsereg szerencsekívánstait.

Az amnesztíának is mutatkozni kezd már az üdvös hatása.

A tavalyi merényletpör elíteltjei, a kik Sándor király eljegyzése alkalmából kegyelmet kaptak, tegnap délután érkeztek Belgrádba Podzsarevacz- és Klodovából. Nagy néptömeg várta az elíteltet a hajóállomáson s megható jelenetek játszódtak le az egy év óta börtönben sínylődők és családtagjaik között. Az összes elíteltet küldötség útján köszönik meg Sándor királynak a megkegyelmezést.

A mama nézetváltozása.

(A Szigligeti-Társaság pályázatán megdícsért Tárczák-ból.)

Mama (leányaival sétál.) Nézzétek, ott a Pál Gerő. Lám milyen kedves aranyos ember. Szeretetremlő, öltetes, ki boldoggá tudna tenni egy szerető nőt. Holoap meg is hívom ebédre.

Pál ur megkapja a meghívást, nagyot néz. — Ez ugyan váratlanul jött! (Nevet.) Persze, a mamuskájuk azt hiszi, hogy mert feleségem nélkül, ki nagyönéjével van most látogatásban, jöttem el fürdőzni, nőtlen vagyok. Azért lát szívesen. De elfogadom. Jól fogok mulatni.

Pal ur el is megy. A mama kitűnő örömmel fogadja. A legjobb falatok az ő tányérjára kerülnek. A merre néz, mosolygó arcot lát, mindenki csak az ő kedvét keresi.

Pal ur előszedi régi ötleteit. — Oriási siker arat vele. A mama, a leányok felváltva mondják:

- Pompás!
- Remek!
- Mily nagyszerű!
- Mily elragadó!
- Charmant!
- Be szépen szól!

Ebéd után Pal ur illedelmesen bocsánatot kér, siet, mert a legközelebbi vonattal jön a felesége.

— A mama edes leányaival elajulni készül.

Hidegen, rettentő hidegen mondja — és a nézéséből látszik, hogy szeretné Pál urat megfojtani — Isten önnel uram!

Pal ur magában nevetve elmegy.

Távozta után megindul a dühös vita.

Ostona ember — mondja a mama — faragatlan, buta, ósdi dolgokkal hozakodik elő ügyet se vessetek rá.

— Igen — felelik engedelmesen leányaik — olyan kiállhatatlan, modortalan, csunya ember.

— Lássátok leányaim — mond a mama — mennyire csal a küszin.

Tanulság: Addig vagy szép, okos szellemes a mamák előtt, míg nőtlen vagy, de jaj neked, ha megházasodol, vagy házias ember vagy s nem a mama leányával.

Dr. Váradi Ödön.

Mozgósítás Szerbia felé.

Budapest jul. 30.

Rendesen jól értesült helyről kapjuk a hírt, hogy a József főherceg nevét viselő 37. sz. nagyváradi gyalogezrednek Nagyváradon állomásozó három zászlóalja mozgósítási parancsot kapott és minden perczen indulásra kész. Az ezrednek negyedik zászlóalja Boszniában van. Forrásunk egyttal arra is rámutat, hogy a mozgósításról szóló hírt már előbb a kínai eseményekkel kapcsolatban emlegették. Most azonban tisztán áll a dolog

hogy ez a mozgósítás a szerbiai eseményekre való tekintettel történt.

Kétségtelen ugyanis, hogy az európai diplomáciát Saodor király elhatározása nem érte váratlanul és hogy a külhatalmak képviselőinek tudomásuk volt a történelmőkről Erre mutat többek közt az is, hogy mindjárt az eljegyzés hírére gratulált az orosz császár Sándor királynak eljegyzéséhez. Tehát jó előre meg volt az eljegyzéshez nyerve a császár beleegyezése.

Természetes, hogy az osztrák-magyar monarchia belgrádi követe is tudta, mi fog történni. Tudta, hogy Sándor király eljegyzése miatt meghasonlik Milán királlyal, a mi viszont egyértelmű azzal, hogy Szerbia ez alkalommal kivonja magát az osztrák diplomácia befolyása alól.

Mindezek a körülmények indokoltá teszik, hogy Ausztria-Magyarország, mint a Balkán-államok közvetlen szomszédja és legfőbb érdekeltje úgy intézkedik, hogy minden eshetőségre készen legyen. Ép ezért szinte bizonyos, hogy ezen a nyilvánosságra jutott mozgósításon kívül még másutt is, különösen a temesvári és zágrábi hadtestparancsnokságok területen folynak hasonló készülődések.

Mint értesülünk a 32-ik gyalogezred kötelékébe tartozó összes tartalékosok olyan figyelmeztetést kaptak, hogy a főváros területét el ne hagyják, mert mozgósítás esetén hadtestükhöz azonnal be kell vonulniok.

A tolvaj grófnő.

(Festetich Rudolfné letartóztatása.)

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, jul. 30.

Sajátságos dolog, de úgy van, hogy az utóbbi időben a bűnök és botrányok előidézésében az arisztokrácia vette át a vezető szerepet. A felső tízezerben mostanság gyakori az eset, amit mi, közönséges és becsületlen halandók csupán lókövőknek tulajdonítunk. Hiába no, romlik az arisztokrácia...

Festetich Rudolf gróf, ki utazásai révén lett híressé, tudvalevően válik a feleségétől, kit az újvilágból hozott át hozzánk.

Erdekes ennek a válasznak a története. A gr. egy amerikai milliomos leányát vette nőül; az esküvő után hajóra ültek és a tengeren töltötték a mézesheketet.

Esztendőig jártak így a hajón, soha nem kötve ki a szárazföldre, közben regényes és félelmetes napokat élt át a szép grófnő. — Rablók és fekete bőrű emberek támadták meg a hajójukat és csak nagy bajjal és furfanggal menekülhettek meg a grófék.

De vége lett a tartós tengeri utazásnak. Az asszony megunt a folytonos rettegést s kérlelte a gróft, hogy térjenek vissza hazájukba.

Ez azonban nem akart engedni a kérésnek, szenvedélye volt a tengeren való járás. Végre a sok perpatvar után egy kikötőbe kivitte a partra a grófnőt és maga tovább vitortlázott.

A grófnő ekkor válópört indított méltóságos férjeura ellen.

Ez a történet első fele.

A másodikról most érkezik a hír Brüsszelen keresztül. A Petit Bleu tegnap reggel szenzációs közleménnyel lepte meg az olvasóit.

most se szereti azt a rossz leányt, mért siratta hát az elébb is?

— Én? ... sirattam? ... Hát honnan tudod, hogy én sirtam?

— Láttam, megvilágította a tűz nagyanyót!

— Hát ... hát ... tudod fiam ... sirattam ... hiszen utóvégre is ... az én lányom ... az én lányom volt!

Zokogásba fult nagyanyó töredezett beszéde.

Odakünn zugott a vihar s mi mig edes anyánkhoz simulva esküdjöttünk, hogy nem leszünk rossz gyermekek, olyan borzongva mondogattuk: »mily rossz lehet most odakünn!»

— Egyszerre csak valami nyöszörgő, kétségbeesett hang hallatszott ajtónk előtt, oda futottunk égő gyertyával, hogy megnézzük, ki az? A mint kinyílt az ajtó, tépett ruhájú, didergő nőalak állott görnyedezve előttünk s halovány, szenvedés dulta arcából lázas szem villogott felénk. Olyan szép volt az a szem, úgy tudott kérni, esdeni, megindította volna a követ is. De még más csoda is várakozott ránk. Nagyanyó és édesanyám odafutottak a rongyos alakhoz, ölelték, csókolták, kiáltva: »Zsuzsim, én jó édes leányom! Édes testvérem! Szenvedő angyalom!

Én bámulva néztem e képet. Nem értettem, hogyan lehet olyan rossz leányt rongyaiban is újra szeretni ... !?

Most már értem!

Gulyás József.

Azt írta ugyanis, hogy Fesfetich Rudolf grófnő közönséges tolvaj, ki ellopta barátnője ékszereit.

Nem csekély szenzációt keltett az a feljelentés, amelyet a grófnő egyik barátnője tett a new-yorki rendőrségen.

Azzal vádolta a grófnőt, hogy az ellopott a zrekét érő fülbevalóját, melyet a grófnő többször megfigyelt és ki is jelentette, hogy a pár függő nagyon szép.

A feljelentésben az is áll, hogy a grófnő a lopott jószágot eladta.

Fesfetich Rudolf grófnőt ki dús gazdag család sarja, a new-yorki rendőrség letartóztatta. Hiába védekezett, hogy a drága ékszert barátnője neki kölcsönözte és azt tőle elloptak nem használta semmit.

A rendőrök kegyetlenek ott az új világba. Dohos celába csukták e nagy uri módhoz szokott elkényeztetett miliomos leányt, a grófnőt.

Az olasz királyt meggyilkolták!

Budapest, július 30. Ma délelőtt érkezett a következő szenzációs távirat, **Tegnap este 10 óra 30 perczkor az olaszok királyát Milanó mellett Monza városban meggyilkolták. A gyilkos háromszor lőtt a királyra, azután elmenekült. Az olasz király azonnal meghalt.**

Ezt a rövid hírt röpitette a táviró ma délelőtt szerte az egész világba.

Umberto királyt meggyilkolták!

Mint a villámesapás, úgy ért ez a hír mindenkit. Ha igaz s a delutáni lapok meg nem csalójak úgy lejatszódott Olaszországban egy olyan tragédia, a melyet a nemzetek századokon keresztül siratoak, gyászolva emlegetnek.

Koronas király testét furta át egy gaz bandita golyója! Nemeslelkű, népet szerető, annak javát munkáló fejedelem életét oltatta ki országában népe közepette a gyilkos.

Elképzelhető-e ennél rettenetesebb dolog?

Ha a hír igaz, úgy nekünk magyaroknak nagy okunk van siratni a nagy halottat, Velünk rokonszenvező, a magyar népet szerető nemes szívű ember hunyt el benne, a ki a válságos években, az layomatás után is mindig kimutatta szívének nemességét.

Vajha ne lenne igaz, s ne válnék szomorú valóságga a hír, a mely még ebben az órában megerősítésre szorul.

H I R E K .

Kánikula.

Kérdezgettem, tudakoltam
Az akacza levelet:
Élnak-e vagy, nem élnak-e
A pekingi követek?
Az akacza levélről a
Mellényemre elmegyek,
Attól kérдем: élnak-e még
A pekingi követek?

Mert az nagy szó: egyszer halni,
Bus dolog a temetés,
Oh! de Peking követinek
Egyszer halni — az kevés.
Ótször-hatszor meghaltak már
S mégis élnak, ez csuda!
Ilyen fakirt nem látott
Sem Peking, sem Ós Buda!

Európa öreg mámi
Zavarban van módfelett:
Nem tudja, hogy strassie
E sok jeles követet?
Egyik szeme könybe lábad
De a másik az nevet,
Ha meghaltak — föltámadnak
A pekingi követek!

Egy követet nem gyászol csak
S egy követnek nem örül:
Cikánnak, ki izzadságot
Orráról itthon törül,
Oh! az orr, az sokat érő,
S Pekingben fő a szimat!
S osztrák magyar követeknél
Hatszor halni nem divat!

Mégis hogy e szörnyűséges
Nagy Khaosz így ránk borul,
Czikánt ezért ne vádoljuk,
Könnyelműn, vagy botorul.
Földelítve immar az ok:
A rettenő nagy meleg,
Ettől halnak s élnek újra
A pekingi követek!

Kánikuli, — kuli, — kula,
A sok kuli embert esz,
Innen van hogy Pekingben a
Követeknek meleg lesz.
De hős tél jön hó nyárra is
S megtörténik oh ezek!
Hogy elvégre csak meghalnak,
S ki hülnek a követek?

* **Veteres migrata coloni.** Örvényi Ottó gyógyszerész, a debreczeni társadalom közbecsülésben állott rokonszenves alakja egész családjával elköltözött Debreczenből. Az arany angyalhoz címzett gyógyszerárát, melyet év tizedek óta vezetett eladta s Budapesten megvette a X. család utca 44. sz. házat, a hol kiérdemelt nyugalmanak napjait tölteni fogja. Örvényi Ottó nemcsak mint gyógyszerész, de mint minden szép és nagy jó iraut melegen érdekő nemeslelkű ember vivta ki magának polgártársai méltó tiszteletét s jó barátainak igaz szeretetét. Elköltözését őszintén sajnáljuk bár megvagyunk győződve, hogy Debreczent, hol boldog emlékezetű édes atyja, Örvényi Vilmos, ki 48—49-ben elébb G u y o n majd K l a p k a oldalán harczolt, mint honvéd őrnagy s a forradalom után főiskoláknak volt tanára: ezental is mindig otthonának tekinti. Ki a Tisza vizét issza, vágyik annak szive vissza.

* **Egy különöz ember halála.** Freyfeld Lazar, kit különözégeiről ismert minden Debreczenben, szombaton este meghalt. — Különözésének egyik fősajátosságát az képezte, hogy senkivel sem érintkezett s így multjáról egész mesemhalaz keletkezett. Két ember mindazonáltal elég megbízható pár adatot tudott az öregről mondani. Az egyik J a n d i B á l i n t mészáros legény, ki a húst szállította naponként Freidenfeldnek, a másik pedig B a s a Gábor. Mondják, hogy ifju korában Bacsban szép karriert csinált, de hirtelen eltávozott a császárvárosból s T o l n a i Lajos közbenjárásán a magyar államvasutaknál nyert alkalmazást. Tudvalevő dolog, hogy nagyon szerette a kutyákat. — K é r d e z t é k t ő i e, hogy miért van ez? — A házi gazdájának mondta aztán el, hogy a miskolci nagy árvíz alkalmával berugott. Hazatérőben elaludt az utcán, épen mikor a víz hullámok az utcákba is behatoltak. Akkor egy kutya ment hozzá s addig rángatta, míg felébredt s így megmenekült a haláltól. Sok utánjárásra később megvásárolta ezt a kutyát s úgy ezt, mint e kutyának kölykeit a legnagyobb gondoskodással tartotta. Basa Gábor mondja, hogy mikor az élettető kutya megdöglött, sírhelyet vásárolt számára a r. kath. temetőben, koporsóját talyigán vitette ki s ő maga levett kalappal kíserte ki egész a sírig. — Az öreg Freyfeldről különben halála után kalandos hírek keringtek. Azt beszélték a városban, hogy az öreg 20000 frtot hagyott

annak a jólékü embernek, a ki kutyáit ápolni fogja. Ez természetesen nem igaz, mert az öreg nyugdíjából nem takaríthatott volna meg ennyit. Annyi tény, hogy az öreg mérnök halálával Debreczen egyik érdekes különöz embere hunyt el.

* **Uj joggyakornok.** Bernáth Elemer kir. ítélőtáblai elnöke F e k e t e Sándor máramaroszigeti líkos végzet joghallgatót a debreczeni kir. tábla kerületébe s-gélydíjas joggyakornokká nevezte ki.

* **Az ügyvédi kamarából.** A debreczeni ügyvédi kamará dr. Török János szolnoki ügyvédek névjegyzékéből önkéntes lemondás következtében törölte.

* **A debreczeni ipartestületi hitelszövetkezet** már megkezdte működését a Simonffy-utca 1. szám alatt levő helyiségében. A befizetések is megkezdődtek, melyre vonatkozólag felhívjuk az aláírt tagok figyelmét, hogy befizetéseiket augusztus hó 3-ig aonyval is inkább jeljesítsék, mivel ezen időn túl az elmulasztott napok után késedelmi díjat köellesk fizetni. Hivatalos órák minden kedden és pénteken d. u. 4 órától 5-ig tartanak.

* **Törvényhatósági munkásközvetítő.** Hajdúvármegye területére törvényhatósági munkásközvetítőül Nemes Zoltán megyei aljegyző lett kijelölve ki is hivatalos helyiségében egy a gazda-közönségnek, mint a munkásoknak a hivatalos órák alatt felvilágosítást nyújt.

* **Tanárválasztás.** A nagykőrösi ref. tanióképezde zenetanári tanszékére Varga József debreczei zenetanárt választották meg. Az új professzor szeptember elsején foglalja el állását.

* **Uj kerületi szülésznő.** A néhai Boránd Györgyné halálával megüresedett III. ker. szülésznői állásra Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester B o n d o r Bertalané szül. B e n e d e k Jolán okleveles szülésznőt nevezte ki, a ki több éven át működött nagy elismerés mellett a debreczeni bábaképezdében s a városi szülészeti körödn. Az egészségügyi bizottság egyhangulag őt hozta javaslatba első helyen a kerületi szülésznői állásra. Az új kerületi szülésznő, kinnek kitünő szakképzettsége, művelt modora s szerénysége a legjobb ajánló levele: hivatalát aug. 1-én kezdi meg. Jelen egy lakása Fazeaks Mihály utca 6.

* **Emke kávéház.** K i s s Adolf, ki a «Bika» kávéháznak éveken keresztül volt főpinczére fenyves kávéházat nyit meg augusztus hó 2-án a piacz-utcán. A kávéház a Szedlák ház földszinti helyiségében lesz s a fenyves berendezés nagy részével már készen vannak. K i s s Adolf mint főpinczér is kedvelt alakja volt a kávéházazó közönségnek s hisszük, hogy annak a gyönyörű kávéháznak, melyet most rendez be a sajátjaként sok lesz a látogatója.

* **Hütlén pénzkezelő.** Kosztyu József napszámos panaszt tett a rendőrségnél, hogy Kiss Mihályné nevé mosonéjánál keservesen összegyűjtögetett 24 koronanyi pénzcsékéjét Kiss M.-né elköltötte, a pénz kiadását megtagadta s a szegény napszámos pénzéről tudni sem akar. A rendőrség intézkedett, hogy Kosztyu mégis megtalálja az igazát, no meg a kis pénzét.

* **Megcsipett tolvaj.** Debreczen tolvaj világának egyik speczialis alakja Tamási József, a beránduló tolvaj. Derecske vallja szülőföldjének, de hogy nem lehet büszke rá az bizonyos. Tamási időközönként beberándul Debreczenbe, s a látogatás alatt különböző helyeken megrakodva visszatér Derecskére pihenni. Ma is így akart tenni a jó ur, de rajtavesztett. Eppen bevégezte a munkát, s egy ezüst órával s két pár cipővel megrakodva ki akart illanni a városból, mikor rendőrségünk egyik szemfüles biztosa megcsipette s bekísérte a bűnügyi osztályhoz. Tamási mindent bevallott, lecsukták s át fogják kíséni az ügyesség börtönébe. A károsuliak ingóságait meg is kapták, B a l o g Márton kereskedő segéd az óráját és cipőjét, Kovács József

épitőpallér pedig az egy pár cipőjét. Hiába Tamásy ur! addig jár a korsó...

* **Tamás.** Riporterünk délelőtt felballagván a bűnügyi osztályhoz, csupa derűs arcokkal találkozott. A fogalmazók mosolyogtak a díjnokok derűs ábráival szorongatták cigarettá végeiket, a rendőrök kifestetett bajszukra állt a nagy jókedvtől. Bolos ur pedig egyenesen kijelentette, hogy: itt van Tamás. — Tamás itt van? — Itt bizony. — Hanyadoszor? — Hát talán anyadoszor, ahány nap van egy esztendőben.

Tamás senki más, mint a már ismeretes bűnügyi a kak, a 13 éves kis zsebtolvaj főnök Nyitranszky Tamás. Többször volt lecsukva, most ahány uja van a kezén és lábán együttvéve. A mint kieresztik megint op. Javíthatatlan, mert nincs otthona, nincs aki felügyeljen rá!

S most azt kérdezzük, hogy az ilyen gyerekeket miért nem küldik fel a javítóintézetbe. Elvégre egy 13 éves gyermek még nincs élve. Hagyják itt romlani, s hagyják hogy megrontson még száz más gyermeket. Vagy talán azért tartják, hogy a bűnügyi osztály do og nélkül ne maradjon. Megható, igazán megható gondoskodás, de szerencsétlenségére, a bűnügyi osztály nem szorult rá, van itt dolog elég. Közönségünk pedig rajóhetne már egyszer arra, hogy a sok ünneplés fogadtatás, s ceremónia helyett sokkal okosabb volna saját érdekében a javítóintézetek szaporítása. Ugye Tamás ur!

* **Szerencsétlenség egy szódás üveggel.** Klein Lajos kereskedővel, kinek a József kir. herceg utcán van üzlete, nagy szerencsétlenség történt. A kezében szétrobbant egy szódás üveg, melynek szilánkjai az arczát egészen o s s z e v a g d o s t á k. Eltekintve az apróbb vágásoktól, három olyan seb van az arczán, melyeket a gyorsan segélyül hívott orvos kénytelen volt bevarni. A szódás üveg a Szilvka István szódagyárából került ki.

* **Műkedvelő előadás.** Az asz alos ifjak tegnap tartották főpróbájukat a «Margit» fürdő dísztermében nagyszámu közönség jelenlétében. A szereplők közül kitűnő hangjával és nagy készségre valló játékával kiválik elsősorban B a c z o n y i Erzsike, a biróné, utána L o ó s Erzsike a cigányasszony, N a g y Juliska Menczi szerepében. A férfiak közül jók: P o n g o r I. a bíró, R e d a y az őrmester, B o r s y Sándor Kósza Gyuri, S i n k o v i t s István a kapitány szerepében; valamint Penas és Hajas személyesítői. A többi szereplők, ugyszintén a kar szintén jól megállják helyüket. Az előadás e hétszombattján lesz, a mely az előjелеkből ítélve, kitűnő sikerűnek ígérkezik, a mire garantiát nyújt a tagok és főként a rendező S z e g e d i József buzgalma.

* **Kerékpárt a rendőrbiztosoknak.** — Igen életrevaló ezmet pendített meg egy rendőrségi tisztviselő lapunk munkatársa előtt. Ugyanis régen őrzött hiányt pótolna és úgy a rendőrbiztosi személyzet, mint a vizsgálatok nyomozások felkeresések gyors elintézése érdekében nagyon praktikus és üdvös volna, ha a város a r. biztosok használatára 2—3 kerékpárt bocsájtaná. A dolog keelőleg meg is van indokolva. Nagy kiterjedésű városunknak a bűnperekben szereplő személyei 100 eset közül 90-ben kint laknak a város végén, egyik az Árpádtéren, másik a péterfyai temetőnél, harmadik a Széchenyi utca végén stb. Már most a rendőrbiztosnak egy kiterjedt nyomozásnál ezeket az utakat mind g y a l o z kell megtenni, mert a város határán belül kocsit használni nem szabad. Ezek az irtózatos távolságok nemcsak a hatóság közeget fárasztják agyon, hanem a vizsgálat gyorsaságát is n a g y b a n h a t r á l t a t j á k, amelyre pedig egyes bűnesetek alkalmával a f ő s u l y t k e l l i fektetni.

Felhívjuk tehát az illetékes körök figyelmét a fent irtakra, elvégre az a 2—3 kerékpár a városnak nem nagy áldozat, ha tudja, mennyi hasznót hajt a gyors nyomozás s milyen hállás az ugys csekély bűnügyi személyzet kímélése.

* **Czipész csizmadia szaktiskola megnyitása.** A debreczeni czipész; csizmadia munkások és kisiparosok szakegylete tudomására hozza az összes szaktársaknak, hogy a szakrajtanfolyam folyó év aug. 7-én kedden este 8 órakor az egylet helyiségében (Korona szálló) Cziczó Lajos ur vezetése alatt, kezdetét veszi A tanfolyam, mely magába öleli az összes szabazati és felső rész készitési műveltekre vonatkozó utbaigazításokat, egvelőre minden kedden este 8—9 óráig tartatnak. Fölhívják azon szaktársakat, kik a tanfolyamon részt venni óhajtanak, hogy az egyletbe beiratkozni sziveskedjenek. Beiratási díj 30 kr. havi járuléka 20 kr. beiratkozni lehet Cziczó Lajos urná, valamint Széplaki József egyleti elnök urnál bármely időben. A tanfolyam teljesen díjmentes. Egyszermind ez uton is tudomására hozzuk a szaktársaknak, hogy mintegy 300 kötet valogatott művekből álló könyvtárunk a fentebbi időktől kezdve az egyleti tagok rendelkezésére bocsátatik.

A választmány nevében Széplaky József elnök, Varkoly Gula jegyző.

* **A hontalanok.** A romániai zsidók azon nyomasztó gazdasági és kereskedelmi viszonyoknál fogva, mely Romániában rájuk nehezedett s legkivált azon embertelen durva bánásmód miatt melyben egy a román kormány, mint a román alattvalóktól reszasültek nagyszámmal vándoroltak ki hazájokból. Kanadába ioyekeznek. — Csak hogy a legtöbbnek nincs meg rá a k ö l t s é g e. — Így történt, hogy a hollandi kormány az odáig eljutott pénztelen zsidókat százával küldte vissza. Ezek a zsidók most Magyarországra jutottak, innen azonban nem mehetnek tovább, mert a román kormány olyan utlevelet állított ki számukra, melyben ki van zárva a Romániába való visszatérés. A budapesti hitközség, most gyűjtést indított, hogy összehozza a Budapesten rekedt hitorszosok számára a szükséges uti k ö l t s é g e t, mert hiszen itt s e m m a r a d h a t n a k, sokáig, állandóan pedig épen nem, mert a magyar állam nincs arra berendezve, hogy más állam fölős számu szegényeit magára vállalja.

* **Összetörte a cséplőgépet.** Megrendítő szerencsétlenségről értesít hajduböszörményi tudósítónk. Az aratási szerencsétlenségek számát szaporítja ez is, áldozata egy 11 éves fiu. S z a b ó Antal böszörményi gépész vasárnap reggel egy cséplőgépet akart kivontatni az udvaráról a mezőre. A gépész 11 éves kis fia a cséplő körül játszadozott. Belefogódzott a rudba, s azon ugrált keresztül. Az udvar lejtős lévén — mikor senki sem volt a fiu mellett, megindult a gép. A z ó r i á s i s u l y u c s é p l ő h á r o m h e l y e n m e n t k e r e s z t ü l a fiu n. Mire szülei kirohantak, már kisenvedett. A holttestet felboncolták, a debreczeni törvényszék vizsgálóbíróját táviratilag értesítették a szerencsétlenségről. A vizsgálat lesz hivatta kideríteni nem terhel-e valakit gondatlanság miatt a felelősség.

* **Olcso utazás Párisba.** Akik a párisi vilákiállítás megakarják látogatni. Azoknak most kedvező alkalom kínálkozik arra. A kereskedelemügyi minisztérium ugyanis 160 igrarosnak adott utazási ösztöndíjat a vilákiállítás tanálmányozása céljából. Ezek az iparosok f. év. augusztus 5-én reggel indulnak külön vonaton Budapestről Párisba és hét napi tartózkodás után ugyancsak együtt külön vonaton térnek vissza Budapestre. Ezen kiránduláshoz csatlakozik bárki ki az alábbi feltételeknek elege tesz és azokhoz alkalmazkodik.

Az utazási költ-ég III-ad kocsiostályt érve, 113 frt, vagyis 226 korona; ezen összeg fejében a kirándulásban résztvevők az utazáson kívül 7 napig szállást (a Trokaderó szállókban) érkezés és induláskor kocsit a pályaudvarról a szállóig és viszontt érkezést a szálló éttermeiben naponta háromszor (reggeli, ebéd négy fogás, estebéd öt fogás, — it-lookat beleértve) és személyenkint 14 kiállítás belépő jegyet kapnak. A kirándulókat a budapesti állami felső ipari-kola főigazgatója Vig Albert ur vezeti az egész uton és kalauzolja Párisban. Mindazok tehát, akik a szóban levő tanulmányi kirándulásban részt akar venni, köte esek a szóban levő összeget a kamara titkári hivatalnál idejekorán előfizetni, hol részükre a további utbaigazítás is megadatik. Debreczen 1900 július. 27. A kereskedelmi es iparkamara.

ÜZLETI KÖNYVEK rendkívül **du** választékban minden versenyt **kizárólag legolcsóbban** kaphatók **Hoffman és Kronovitz** könyvnyomdájában, a főpostával szemben.

Színház.

Orfeum vagy nyári színház?

— Levél a szerkesztőhöz. —

Tekintetes Szerkesztő ur!

Mindenek előtt bator vagyok előre bocsátani, hogy mint lapjának régi munkatársát több ízben emeltem szót különösen így nyáron abban a kérdésben, melyet levelem címével választottam.

Többször tettem már fel a kérdést más helyi lapban is, hogy vajjon a debreczeni közönség nem érzi-e így nyáron a némes szorakozás hiányát s nem vágy dik-e szívének minden érzésével az uton a lelkes, derek csoport után, amely hét hónapon keresztül hirdeti estéről estére e magyar művészet terjedését, diadalmas térfoglalását.

Vagyis magyarul kimondva, elégnék tartja-e, ha e nagy városban három hónapon keresztül orfeumosok zengedeznek s terjesztik a «brelli» kulturát?

Most becses engedelmevel ez erős magyar szellemű lap hasábjain ismét felteszem a kérdést, Orfeum kell inkább Debreczennek, vagy nyári színház? Ugy lesz mar Debreczenben mindig, hogy a hét hónapos szini szezon után igazgatónk kezébe veszi a vándorbotot, és vezeti társulatát városról városra?

Azt hiszem, eléggé fontos és aktuális kérdés, hogy bővebben foglalkozzam vele.

Nyári «züridóm» alatt Magyarország két nagy, de Debreczennél azért jóval kisebb városát látogattam meg, — Kasát és Aradot. Örült a szívem, a lelkem, mikor a vendéglőbe érve azzal fogadtak, hogy óhajtok-e színházba menni estére, mert akkor már most intézkednek a jegy iránt?

Ime ez a két derek város megértette a kor szavát, állandó, erős ottbont adott szívetének, mely most már zavartalanul végzi áldasos működését.

Nincs abban a két városban most semmi ledérség, semmi mezteleség. A léha, üres, erkölcsrontó pikantéria számúve van örök időre, s nem azt hallja a közönség a fogyatékosan öltözködő damáktól, hogy:

«Van nekem egy kis cziczám, a melyet az uraknak meg fogok mutatni,»

vagy:

«Sok sikkal és eleganciával a lábat kell emelni,»

hanem hallja azt, a miben gyönyörűsége telik, a jó magyar vigjátékokat, a szép zenéjű értékes operetteket, s «özbe élve» egy-egy tarsadalmi színművet is, melynek megemésztése a kánikulában sem jár fáradsággal!

Milyen más kepet kaptam Debreczenbe visszatérve.

A «Bika» szálloda udvara zsufolásig tömve van közönséggel naponként. Frivol kuplékat hallunk a Giziktől, Micziktől, s más nevű nyári en-kosnóktól. Hülye bohózatok, németből átfordított silány takolmányok mutatják a publikumot, jó ha egy-két testgyakorlati mutatvány, vagy vendégszereplő táncművesek juttatják eszünkbe, hogy a «bretlin» is lehetne e r t é k e s e b b dolgokat produkálni.

Tessek elhinni szerkesztőur, nem jól van ez így!

Nem méltó ez Debreczenhez. Nem méltó ahhoz a városhoz, mely puritán volaról hírs volt minden időkben s a mely a művészetek fejlesztésére különösen az utóbbi időkben oly sokat áldozott!

Nyári színház kell ennek a nagy városnak, nem orfeum!

Thalia papjai hirdessek itt télen úgy, mint nyáron a tiszta művészetet, a magyar kultúrát!

És ez elen csak egy nem szócška sem emelkedhetik.

Debreczen város közönsége elég nagy, hogy állandó színházat tartson fenn.

Intelligenciája van olyan, mint akár Kassának, akár Aradnak. Téli színházat fényesen fenn tudja tartani!

Állandó színházi közönséget nevelhetne magának az igazgató. Sőt kettős kulturális színt is teljesíthetne.

A szegényebb néposztályt, amely nyáron kénytelen a maga egy két hatosáért tizedrangú komédiás bódékban szórakozni, olcsó színházi helyreket mellett állandó színházi járókka lehetne teni.

És annak, hogy egy szegény ember meg szeresse, megkedvelje a színházat, sokkal több jelentősége van, mintha Magyarország összes artistái leszoknak a frivo ságról.

A módoszatokat, a helyet, melyek a nyári színház felállításánál elsőrangú kérdések, a színházi bizottságra bizzuk.

És, ha foglalkozna a kérdéssel, mindezeket könnyen megoldaná.

Kérem a szerkesztő urat, ne hagyják az ügyet elaludni. Végtelen nagy erkölcsi súlya van a kérdésnek s megvalósítása örök dicsősége lenne Debreczennek.

Aliquis.

Kancsiságok.

Irta: Gondy Károly.

Ha országom lenne, hármat nem tűrnék benne.

Először: attaché-t, ki engem a hadgyakorlatokon kísérjen; velem egy sátorban, egy gyékényen áruljon; hadseregem képességét lesse-fesse.

Ha minden tudományunk a politikában központosul; pénzügyünket a szurony vezeti; miért vezessek nyílt könyvet versenytársaim előnyére? Aczél toll, aczél fegyver a legmakacsabb rugók; nem hiába nevezi a német mindkettőt röviden Jeder-nek. Velük óvatosan kell bánni. Sem a Cabinet iroda, sem az arzenál kulcsa az attaché kezébe való; előttük zárva legyen a Bacsali, a Betekints, hol magyar menyecske tiszta bort tölt a csárdás legény poharába. Attaché: attagué! . . .

Másodszor: nagy követet, kit az ország kebelén va ósagos belső titkos Kém-nek nevelünk.

Mire való a futár, a táviró, a távbeszélő, mire a chifferozás? Ha a miniszterelnököt minden perczen telesegetik és Rátótról el sem moccanhat; miért lomhasodjék a közvetítő cselédhuzozó idegen zónában? Ha mindjárt Kette-ber csak egy csendes irodai katoná volt; e miatt csak nem kezdünk világ-háborút? Hat a mi bakáink ezre ha az idegenben tőr, szenved, hogy végre meghaljon, talán csak különb bajsza mint a veszélyeztetett nagy követ? . . . nagy követ neki, ha nagyot követel! . . .

A fehérképű német császár tulbuzgóságában nagy díjat ígert az idegenbe rekedt követei megvédőnek. Het ca-us belli-nek igen csinos ajánlat, de csak ne mindig a vágóhídon alkudoznának a kegyetlen lélek-hajcsárok! Ennek ellenében a sárgaképu, epés Tuán, még nagyobb díjat tűzött egy-egy fehér-szolja fejére. Az okosabb tábornokai azonban a nőnemet kivették a vér szabály alól és a menyire lehet a szebbjeit elevenen a hatalmukba kerítik. Le et, hogy a tábornokok még jobban díjjaznak és ijjaznak, mint a czopfos ven Tuán, ki, úgy látszik nem valami nagy Don Juan.

Harmadszor és főképpen nem tűrnék idegen származású katonát hadseregemben.

Micsoda visszás állapot, ha saját hazája ellen kénytelenítetik harcolni? Az 1866-diki porosz-osztrak háború kitörésében a porosz származású Solms gr. ezredes, ki Debreczenben is állomásozott, N.-Karolyban főbe lölte magát, mert nem foghatott fegyvert hazája ellen. Ez esetben birtokait konfiskáltak volna, de még akkor is, ha hazájától táol neutralis marad. De hát oly nehéz azt belátni, hogy a zsoldos katoná többnyire stratégiai tanulmány-utjára van elbocsátva? Bismarck mint «von» sokáig volt III. Napoleon körül. Leboeuf is elég okos volt a nemetnek. Hej, sokat kacsingattak és kacsingoztak!

Ha már katonáknál bekopogtattam nem állom meg, hogy Bihar-Dioszegem ne akadjon meg a szemem. Hivtak oda fotografálni. Hat én egy magamban a szemes ágyummal? Nem követtem az új nemzedék honvédeit, ha már a 48-ból kimaradtam. Komoly munkát szeretek végezni, ha honvédelemről van a szó. Ugyan melyik agyu gyorsabb az enyémmel, ha egy másodperc alatt lovasól felszedem az egész ezredet? — persze ha meg all.

A nagy hadgyakorlat után következett a nagy pihenő: a lövers ny. Jelen volt a közkedvelt főherceg is, és ilyenkor a verse y etikket megkívánja, hogy tudjuk, kivel futunk, birkozunk; a lonak neve legyen. Mikádó, Figaró, Gaet., Kartyas, Vadász, Gunar; Felenk, Bibicz, Biro, Vezér, Csapodár, lettek egy-zerre a nevezetességek.

Az őrmesterek és közhuszárok lovai a programban neveltenül futottak, de azért az apátlanok heves futásában, a huszarok ugy szőrmentében oda mondogatták; Mucz, Bimbó, Fakó, Rózi! az angyalát! . . .

Hogy aztán ki lesz az elő Kinában a nemzetközi löversenyen, az már nem is lehet kérdés. Ki lenne más, mint a magyar huszar? Erre mondja majd németül a Mandario: Es ist ein Mann-darin! Bizony két fele is állhat a szemé tőle.

Nagy a tengeri betegség ebben az enfiás és angol bibliás világban. Daczára, hogy most az angol magára alkalmazza a sok angol flastromot, azért az elrutított pofával csak kacsigat; még Fiuméba is ellátogat! A már csak a pofa-szakálláról felismerhető angolusokat szívélyesen fogadta Szapári gf. kormányzó.

A gróf udvariasságból angolul szpicseit, azt hiszem, hogy a matrózok megértették, ha nem volt a fülökön bur-vágás. Azt mondják hogy szépen, röviden tosztozott, midőn Fisher tengernagy távozott.

Hát itt a burmentes Fiumében jól is érezhették magukat, nem bánták ha mindjárt Szapary gróf bur-kolva beszélt. Nekünk is bizony elég érthetetlen, midőn azt mondja: «E látogatás csak öregbíti Magyarországnak Anglia iránti rokonszeavét!»

Ugyan kedves Grófom! honnan vette e szent-imális föllentést, midőn az egész világ angol ellenes? Jó Czapary! nem nyelne meg egy angolnát?

Különbön más részt nem kell csodálnem kell csodálkozni, a flottánál elég ha a zászlók szineskednek.

Egy szóval nagy a világ barátsága. Szervusz! erre: szervusz! arra; hangzik minden fele a barátság szava. Igazán halszeműnek vagy kancsinak kellene lenni, hogy a sok köszönésben ki ne törjön a nyakunk.

Erősebb a betegségnél.

Igen érdekes hírt tudat velünk Landauer J. ur Szentéről, s mi sietve közöljük, hogy buzdító s batorító példaul szolgáljon azoknak, kik mint Landauer ur, ily rettenetesen fájdalmas bajban szenvednek. A gyomor-bajosok igazán sajnálatra méltók, mert kevés betegség van, mely olyan óriási fájdalmat okoz és ezen kívül még az erkölcsi életre is károsan hat. A gyomor-fájdalom elveszi az étvágyat és a rendetlen emésztés, a mely súlyosan nehezíti a gyomorra, a verkeringést zavarja, fül-doklást, heves főfájást és gyakran bélyuladást okoz. Az általános gyöngeség oly mértékben vesz erőt a betegen, hogy ha a vér valami módon nem találja meg régi ellenálló képességét komoly bajok álibatnak be. Landauer ur megtalálta a gyógyszer, mely borzasztó gyomor-bajából kigyógyította. Williams doktor Pink-pilulái, melyek a legtökeleesebben gyógyítják a gyomor- és bél-bajokat, a verszegénységet, a sárgaságot, neurasténiát, reumat, neki teljes gyógyulást nyújtottak.

A Pink-pilulákat használtam s egészségem annyira helyreállt, hogy nem hagy kíváncsi valót. A legborzasztóbb gyomor-bajban szenvedtem, de ez a gyógyszer erősebb volt a rajtam uralkodó bajnál. A használat idejének arányában folytonos javulást éreztem s meg vagyok győződve, hogy a hideg fürdők, melyeket a gyógyulás idejére ajánlottak, szintén nagyban hozzájárultak gyógyulásomhoz. Ha valaha bajom visszatérne, rögtön a Pink-pilulákhoz fordulnék. Kapható minden gyógyszer-tárban, valamint a magyarországi főraktárban **Török József** gyógyszerésznél, **Budapest, Király utca 12.** doboza 1 frt 75 krért, vagy 6 doboz 9 frért.

CSARNOK.

E. Kovács Gyula.

Irta: Albisy Katalin.

És lepergett az első év! Felviradt az első évforduló!

Gyász és dicsőség, halál és felmagasztolás emlékezete szállja meg szívünket e napon. Bus emlék hatása alatt hajtjuk le fejünket a fehéregyházai és segesvári mezőkön álmódzó virágok, — egy percre elnémul a madardal, és mela borongas száll a honfivértől megtermékenyült szent rögökre. Lelesült képe etében találkozót ad ma itt egy ország. Ma egy éve a Petőfi és a többi névtelen hős emlékezetére Ő fonta a babért. Ma itt vagyunk ismét, — de egy koszorúval többet hozunk, hogy meghatott szívvel az Ő homlokára tegyük azt. Fényes, ragyogó minden levele, Hüs arnyékában jól esik pihenni annak, kinek földi jussa teljes életében csupán szent illúziók voltak.

Te, — ki immár az örökkévalóság sugármezében tekintet át a korlátatlan időt, — nyilván mosolyogsz, hogy ma, mint egy lelkes vezényszóra, meghatott szívvel vesszük körül virágos sírodat.

És minden földi kicsinyességeken túllevő szellemed borongva kérdeheti, — vajjon esztendőkhöz, bizonyos napokhoz van e kötve, hogy egy szál viragot tűzzünk meghalt kedvesünk aczképe mellé? Vajjon egy hangra, egy jelre egy vezényszóra van-e szükség, hogy lépteinket a temető fele irányítsuk, és egy pillanatig elmerengjünk zord hantok alatt hamvadó egykori világunkról?

— Óh, hogy így van ez!

— Te már elfeledted. — de mi meg az emberi gyarló ágak rögös mezejét járjuk. Szégyeljük bár, de nekünk még «kellenek» az évfordulók.

Kell egy hang, egy jel, egy mélabus tárogató, hgy életünk szörnyű zsvájából menekülne, egy pillanatig megemlékezzünk azokról is, a kik már többé sem boldogításunkra, sem hasznunkra, sem gyönyörködtetésünkre nincsennek. Hogy voltak? Hiu kaprázat! A király meghalt, éljen a király! Ez a földi lét dicső jelképe. A ki ezt megérteni nem akarja, azon ma már mosolyogai illik.

M. á. vasutak menetrendje 1900. május hó 1-től.

Debreczenből indul:

	6. p.	d. u.	4 16
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4 16	
Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	9 01	
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12 36	
Budapest—Nagyvárad felé	este	10 27	
P.-Ladány—Nagyvárad felé	d. u.	3 37	
P.-Ladány—Nagyv. minden kedden déli	déli	12 —	
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este	7 10	
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	3 56	
Szatmár—M.-Sziget felé	este	7 58	
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	2 56	
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	d. u.	12 17	
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	este	6 46	
Csak Szatmárig	reg.	5 22	
Miskolcz—Kassa felé	reg.	8 22	
Miskolcz—Kassa felé	este	6 58	
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u.	4 01	
m. áll. v.-tól	reg.	5 28	
vásártérről	reg.	5 51	
H.-Böszörmény—	m. áll. v.-tól	d. u.	4 06
B.-Sz.-Mihály felé	vásártérről	d. u.	4 15
m. áll. v.-tól	d. e.	11 20	
vásártérről	d. e.	11 29	
Füzes-Abony felé m. á. v.-tól	reg.	4 42	
Füzes-Abony felé vásártérről	reg.	5 —	
Ohat-Köcs—Polgár felé m. á. v.-tól	d. u.	4 16	
Ohat-Köcs—Polgár felé vásártérről	d. u.	4 27	
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	8 35	
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4 21	

Budapestre érkezik:

A reggel 9 ó. 01 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1 50
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló sz.-v.	este	8 10
Az este 10 ó. 27 p.-kor induló sz.-v.	reg.	5 45
A d. u. 4 ó. 16 p.-kor induló gy.-v.	este	9 40

Budapestről—Debreczenbe indul:

A d. e. 11 ó. 44 p.-kor érkező gy.-v.	reg.	6 50
A d. u. 3 ó. 36 p.-kor érkező sz.-v.	reg.	9 15
Az este 6 ó. 50 p.-kor érkező gy.-v.	d. u.	1 55
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	este	7 05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.		
(P.-Ladányig gy.-v. átszállással).	este	9 15

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől gy.-v.	d. e.	11 44
Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	3 36
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v.	este	6 26
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel	2 33
Budapest felől	reg.	7 40
Kolozsvár—Nagyvárad felől	reg.	5 14
M.-Sziget—Szatmár felől	reg.	7 51
" " " " " " " "	d. u.	12 16
" " " " " " " "	gy.-v.	d. u.
" " " " " " " "	d. u.	3 55
M.-Sziget—Szatmár felől	este	10 12
Csak Szatmárról	este	6 45
" " " " " " " "	(gyorsv.)	este
" " " " " " " "	este	8 46
Kassa—Miskolcz felől	reg.	8 07
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől déli	12 07	
Kassa—Miskolcz felől	este	7 53
" " " " " " " "	vásártérre	reg.
" " " " " " " "	máv.-hoz	reg.
" " " " " " " "	vásártérre	este
" " " " " " " "	máv.-hoz	este
" " " " " " " "	vásártérre	d. u.
" " " " " " " "	máv.-hoz	d. u.
F.-Abony felől vartérre	d. u.	5 27
" " " " " " " "	m. á. v.-hoz	d. u.
" " " " " " " "	d. u.	5 36
Ohat-Köcs—Polgár felől vásártérre	reg.	7 50
" " " " " " " "	máv.-hoz	reg.
" " " " " " " "	8 —	
Derecske—Nagy-Léta felől	reg.	7 18
" " " " " " " "	d. u.	3 13

Ügyvédjelölt,

a ki már ügyvédi irodában gyakorlatot szerzett és járásbíróság előtti perek tárgyalására képességgel bír, Pataky Ferencz székelyhidi ügyvéd irodájában 120 korona havi fizetéssel azonnal alkalmazást nyerhet.

APRÓ HIRDETÉSEK

10 szóig 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

KÖLCSÖN- ZSÁKOKAT

jutányos díj mellett kölcsönöz, mindenféle új zsákokat és kitűnő vízhatlan ponyvákat olcsón ajánl

Grünberger Ignácz
zsák-kölcsönző üzlete
DEBRECZEN,
Baththyányi utca.

Leány, női kalap üzletben, ki az eladásban és készítésben elegendő ügyességgel és jártassággal bír, azonnal alkalmazást nyer a Párisi Divat Áruházban Debreczen a főposta mellett. 10.

Ügyes ügynök mazar provisió mellett állandó alkalmazást nyerhet. Czim a kiadó hivatalban. 18.

Haszonbérlet. Hajdu Szoboszló város határának Debreczen felől eső részén 110 cat. hold minden szükséges gazdasági épületekkel bőven felszerelt elsőrendű szántó, kaszáló és nádasból álló tanya birtok a f. évi október hó első napjától kezdve hat évre haszonbérbe kiadó. Haszonbérletet akarók keressék meg a tulajdonost a reggeli órákban Varga utca 3. szám alatt. 28.

9203

1900.

Hirdetmény.

Egyek község telekkönyve a birtok-szabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX; az 1889. XXXVIII. és 1891. évi XVI. t.-cikk, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tételik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cikk 15. és 17-ik §-ai alapján, — ideértve e szakaszoknak az 1889. XXXVIII. t.-cikk 5. és 6. §-ában és az 1891. évi XVI. t.-cikk 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítést is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. évi XVI. t.-cikk 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-cikk 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis 1901. évi február hó 6-ik napjáig bezárólag a debreczeni kir. tszék mint telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen megem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset, annak a harmadik személynek, — aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ideértve az utóbbi szakaszok az 1889. XXXVIII. t.-cikk 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében, ellentmondással élni kívánnak, irásbeli ellentmondásukat hat hónap, vagyis 1901. évi február hó 6-ik napjáig bezárólag a debreczeni kir. tszék, mint telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, — mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. hogy mindazok, kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t.-cikk szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, — ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cikk 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis 1901. évi február hó 6-ik napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után, az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket, jóhiszemű harmadik személy irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útjain és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál. 1900. július hó 27.

Harsányi Gusztáv,

kir. tszki bír.